

ПІВДЕННО- УКРАЇНСЬКІ НАУКОВІ СТУДІЇ

ПРОГРАМА ТА МАТЕРІАЛИ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
СТУДЕНТІВ ТА МОЛОДИХ ВЧЕНИХ

4-5 грудня, 2023 р.

м. Одеса

*VI Всеукраїнська науково-практична
конференція
студентів та молодих вчених*

Програма та матеріали виступів учасників

*ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКІ
НАУКОВІ СТУДІЇ*

Застосування штучного інтелекту в освітньому середовищі викликає наступні проблеми:

1. Етичні та правові аспекти: Потреба у вирішенні етичних та правових питань, зокрема, захисту персональних даних та відповідальності за рішення.
2. Конфіденційність даних: Збір великої кількості даних може порушити конфіденційність та приватність.
3. Необхідність розвитку навичок: Штучний інтелект не може замінити певні навички, такі як соціальна взаємодія, критичне мислення та творчість.
4. Ризики зниження якості навчання: Можливість зниження якості навчання та розвитку критичного мислення, якщо учні стають пасивними приймачами інформації від систем штучного інтелекту.

Важливо забезпечити баланс між використанням штучного інтелекту та збереженням важливих навичок та цінностей, що сприяють розвитку критичного мислення [2].

Отже, штучний інтелект – це складна сфера, що швидко розвивається, з багатьма потенційними застосуваннями та наслідками. Розвиток штучного інтелекту відкриває нові можливості, особливо в освітньому сегменті, де він може значно покращити якість навчання. Проте, цей швидкий прогрес потребує уважної уваги до етики, розробки надійних алгоритмів та урахування соціально-економічних аспектів. Застосування штучного інтелекту в освіті відображає наш перехід у нову еру, де увага до гармонійного поєднання технологій та людських цінностей стає надзвичайно важливою.

Список використаних джерел:

1. Глинський Я.М. Штучний інтелект. Інтелектуальні роботи /Я.М.Глинський, В.А. Рязька В.А. Львів: Деол, 2002. 168 с.
2. Концепція розвитку штучного інтелекту в Україні: схвалено розпорядженням Кабінету Міністрів України від 2 грудня 2020 р. № 1556-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-2020-%D1%80#Text>
3. Подгасцький О. О. Проблема штучного інтелекту // Тези Міжн. наук.–теор. конф. студ. та аспір. «Україна і світ: гуманітарнотехнічна еліта та соціальний прогрес» (м. Харків, 14–15 квітня 2011 р.). Ч. 1. Х. : НТУ «ХП», 2011. С. 22–24.

Ірина Кадієвська – доктор філософських наук, професор кафедри гуманітарних та соціально-економічних дисциплін

Денис Андрієнко – курсант 202 н.г. ФПС ВР та ССО

Військова Академія, м. Одеса, Україна

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ РЕФОРМУВАННЯ ВИЩОЇ ВІЙСЬКОВОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ

Найбільш важливим державним завданням реформування системи освіти в Україні є, насамперед, підвищення привабливості та конкурентної

спроможності вітчизняної освіти у світі. Як і раніше, актуальною залишається перспектива інтеграції української освіти до Європейського освітнього простору. Надзвичайно важливим є всебічне вивчення основних завдань Стратегії реформування вищої освіти. Серед основних завдань Стратегії насамперед закладено забезпечення конституційних прав громадян отримання якісної вищої освіти, і навіть рівний доступом до освіти. Серед особливо важливих завдань Стратегії можна назвати забезпечення захисту інтересів усіх суб'єктів системи вищої освіти України. У новій державній Стратегії також значна увага приділяється перспективам розвитку лідерства в освіті, зміцнення взаємовигідних зв'язків між системою вищої освіти та ринком праці, а також планомірною та цілеспрямованою інтеграцією освіти України у світовий та європейський освітній простір.

Сучасне українське суспільство висуває комплекс важливих професійних та морально-етичних вимог до системи військово-професійної підготовки. Підготовка успішних, сучасних, сміливих, розвинених, витривалих та впевнених кадрів для Збройних сил України є об'єктивним та визнаним державним пріоритетом нашого сьогодення. Це має бути справжня національна еліта, лідери з високим рівнем інтелектуального, фізичного, психологічного та морального розвитку. Слова лідер («leader») і лідерство («leadership») створені від англосаксонського кореня «lead» (в перекладі на українську мову – «шлях»), який походить від дієслова «lead», що означає «подорожувати», «йти». Враховуючи надзвичайно важливу роль, яку завжди відігравали лідерство і лідери в житті суспільства, дослідники з давніх-давен намагались знайти відповідь на питання про сутність лідерства та про те, які саме причини, сили, здібності чи навички визначають шлях особистості до вершин лідера, чим лідери відрізняються між собою, чи можна навчитися лідерству і т. ін. Лідер повинен володіти необхідною інформацією, оскільки тільки людина, що володіє достатньою інформацією, може бути лідером у сучасному світі – світі інформаційних потоків і божевільних швидкостей. Але просто володіти інформацією недостатньо – важливо вміти фільтрувати інформаційні потоки, виділяти головне, відстежувати потрібні зв'язки, виділяти ключові елементи і розраховувати потрібні точки опори і впливу, а також вміти бачити межі різних систем і вміти виходити за їх межі. Тобто володіти навичками системного мислення.

У загальному вигляді модель лідерства можна представити так: Лідер формує бачення, ставить цілі, завдання. Лідер повинен не тільки усвідомлювати це бачення для себе, але і вміти мотивувати людей на досягнення цілей, вміти пояснювати, чому це важливо, навіщо це потрібно і що це дасть у майбутньому. Відомо, що лідер часто приймає обов'язки розробника методів і засобів, за допомогою яких група може успішно досягати своїх цілей. Окрім адміністративного регулювання діяльності членів групи і застосування офіційних форм заохочення, лідер може вміло застосовувати неформальні

соціальні санкції. Неформальні санкції – це прийоми, за допомогою яких люди, які близько знають один одного, виявляють повагу до тих, чия поведінка відповідає їх очікуванням, і виявляють незадоволення тими, хто не виправдовує їх надій. В умовах конфлікту між членами групи лідер повинен виступати як суддя й тим, хто втішає, одночасно, тобто когось карати, а когось заохочувати. В більшості випадків справжній лідер має виступати джерелом цінностей і норм, які складають груповий світогляд. В цілому він відображає ідеологію того суспільства, до якого належить група. Справжній лідер – це фокус усіх позитивних емоцій членів групи, ідеальний об'єкт ідентифікації і почуття відданості.

Підготовка справжніх лідерів для Збройних сил України є загальнодержавним пріоритетом в першу чергу тому, що саме військовослужбовцям належить виконання високої державної місії захисту мирного життя громадян. Успіх виконання цієї високої місії значною мірою залежить від бойового настрою та ставлення особового складу до військового обов'язку, який має свідомо підходити до власної підготовки. Як свідчать численні дослідження, противник у війні завжди намагається активно впливати на морально-психологічний стан та настрої військовослужбовців. Від того, у кого із протидіючих сторін морально-психологічні установки будуть краще сформовані, значною мірою буде залежати Перемога.

Список використаних джерел:

1. Оуен Хілларі, Ходжсон Вікл, Газзарт Найджел. Покликання – лідер: Повний посібник з ефективного лідерства / Пер. з англ. - Дніпропетровськ: Баланс Бізнес Букс, 2005. - 384 с.
2. Біляцький Н.П. Основи лідерства [Текст]: навч. / Н.П.Біляцький. - Мн.: БДЕУ, 2006. - 268 с.
3. Психологія лідерства: Хрестоматія / Упоряд. К.В.Сільченко. - Мн.: Харвест, 2004. - 368 с. - (Бібліотека практичної психології).
4. Хейнбах С.Є. Прагнення влади як мотив прийняття рішень на організаційної діяльності // Лідерство. Психологічні проблеми у бізнесі. - Дубна: Вид. центр «Фенікс», 1997. - С. 102-113 (Див. також: Психологія сучасного лідерства: Американські дослідження. - М.: Кошто-Центр, 2007. - С. 102-112).

Грина Кадієвська – доктор філософських наук, професор кафедри гуманітарних та соціально-економічних дисциплін

Ростислав Кащєєв – курсант 203 н.г. ФПС ВР та ССО

Військова Академія, м. Одеса, Україна

ПРОБЛЕМА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ВОЄННОЇ АГРЕСІЇ РФ: ПРОБЛЕМИ Й ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ